

कुद्धस्तदधिष्ठातृदेवतोद्देशेन क्रोधः ॥ ३० ॥ हेमांगीमित्यनेन लावण्यमुक्तं ॥ ३१ ॥ दर्शयन्निव वक्ष्यमाणलिङ्गद्वारा नादर्शयद्वायाहित्येन साक्षादिति शेषः ॥ राघवे तद्वि
षये ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ दिधक्षन्निव नतु वास्तवीदिधक्षेति भावः ॥ ३५ ॥ निष्क्रांतं प्रवृत्तविक्षेपं महदत्यायतविस्तृतं ॥ ३६ ॥ अनुसृप्ताया अनुगम्यमानायाः जटा
युयुद्धसमये सीतां रावणेन भूमौ विसृज्य पुनर्यहणादेवमुक्तिः ॥ परिक्रांतं परिवृतं एतत्सर्वं समीक्ष्य भ्रातरं शशंसेत्यन्वयः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ कनकविंदवः भूषणावयवीभू

रामारम्येवनोद्देशे मया विरहितात्वया ॥ कुद्धो ब्रवीद्विरिंतत्र सिंहः क्षुद्रमृगं यथा ॥ ३० ॥ तां हेमवर्णां हेमांगीं सीतां दर्शय पर्वत ॥ यावत्सा
नूनि सर्वाणि न ते विध्वंसयाम्यहं ॥ ३१ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण पर्वतो मैथिलीं प्रति ॥ दर्शयन्निव तां सीतां नादर्शय तराघवे ॥ ३२ ॥ ततो दा
शरथी राम उवाच च शिलोच्चयं ॥ मम बाणाग्निनिर्दग्धो भस्मीभूतो भविष्यसि ॥ ३३ ॥ असेव्यः सर्वतश्चैव निस्तृणद्रुमपल्लवः ॥ इमां वा
सरितं चाद्यशोषयिष्यामि लक्ष्मण ॥ ३४ ॥ यदि नाख्याति मे सीता मद्यच्चंद्रनिभाननां ॥ एवं प्ररुषितो रामो दिधक्षन्निव च क्षुषा ॥ ३५ ॥
ददर्श भूमौ निष्क्रांतं राक्षसस्य पदं महत् ॥ त्रस्ताय रामकांक्षिण्याः प्रधावंत्या इतस्ततः ॥ ३६ ॥ राक्षसेनानुसृप्ताया वैदेत्याश्च पदानितु ॥
स समीक्ष्य परिक्रांतं सीतायामक्षसस्य च ॥ ३७ ॥ भग्नं धनुश्च तूणीचविकीर्णं बहुधारयं ॥ संभ्रांतं हृदयोरामः शशं संभ्रातरं प्रियं ॥ ३८ ॥
पश्य लक्ष्मण वैदेत्याकीर्णाः कनकविंदवः ॥ भूषणानां हि सौमित्रे माल्यानि विविधानि च ॥ ३९ ॥ तप्तविंदुनिकाशैश्च त्रैक्षतजविंदु
भिः ॥ आवृतं पश्य सौमित्रे सर्वतो धरणीतलं ॥ ४० ॥ मन्ये लक्ष्मण वैदेहीराक्षसैः कामरूपिभिः ॥ भित्वा भित्वा विभक्ता वा भक्षिता वा भ
विष्यति ॥ ४१ ॥

तत्स्पर्शकलानि ॥ ३९ ॥ भूषणानामिति पूर्वान्वयि ॥ तप्तविंदुनिकाशैस्तपनीयविंदुसदृशैः क्षतजविंदुभिः रुधिरविंदुभिः ॥ ४० ॥ मन्ये इति
सीतायां वा इमे रुधिरविंदवः सीतानिमित्तं सुंदोपसुंदवद्युध्यमानयोरक्षसोर्वेति विकल्पालंकारः श्लोकद्वयेनोक्तः ॥ ४१ ॥